

Premium

Juf Désirée is een van de duurzaamste docenten van Nederland, maar ze is wars van 'het wijzende vingertje': 'Mijn leerlingen hoeven echt niet alles tweedehands te kopen'

Techniekdocent Désirée Kootstra geeft les op de Haarlemse Beatrixschool.

© Foto United Photos/Paul Vreeker

Ivo Laan

Gisteren om 20:00

HAARLEM

Techniekdocent Désirée Kootstra van de Beatrixschool in Haarlem heeft de tweede plaats gehaald in de verkiezing Duurzaamste docent van Nederland. Leerlingen moeten vooral zelf duurzame oplossingen bedenken, is haar adagium. „Ik ben niet zo van het wijzende vingertje.”

De jury is vol lof over het enthousiasme waarmee Kootstra op de school in het Ramplaankwartier bezig is met duurzaamheid. Een duurzaamheidsweek, Milieubende-project, een sponsorloop waarmee 5000 euro aan WakaWaka-lampjes zijn opgehaald voor Rwanda. Maar ook de beleeftuin waarin de leerlingen kunnen ravotten en leren.

Oplossingen

Kootstra is blij met de erkenning. „Ik probeer in de klas de kinderen vooral zelf naar oplossingen te laten zoeken. Bijvoorbeeld door ze de stad van de toekomst te laten ontwerpen. Bij het nadenken komen ze vanzelf op duurzame oplossingen. Dat werkt beter dan ze te vertellen wat ze moeten doen.”

Duurzaamheid is een ingewikkeld begrip, snappen kinderen dat? „Ja hoor, ze begrijpen prima dat fossiele brandstoffen op raken en dat sommige stoffen slecht zijn voor het milieu.” In de loop der tijd heeft Kootstra interessante ideeën langs zien komen van leerlingen. „Steden op het water zodat op land de natuur er geen last heeft. Of elektrisch verkeer dat door de lucht kan, waardoor er geen wegen dwars door de natuur hoeven te worden aangelegd.”

Onderzoeken

Het hoeft niet allemaal groots of meeslepend te zijn. Kootstra: „Ik laat kinderen dagelijkse objecten onderzoeken. Wat voor grondstoffen zitten er nou in? Een leerlinge koos ervoor om haar pen te onderzoeken op grondstoffen. Ze kwam er achter dat daar ijzer en plastic in zit. Ze had bedacht dat het plastic natuurlijk vervangen moest worden door biologisch plastic.” Nog een voorbeeld: „Leerlingen ontdekten ook wat een enorme hoeveelheid water het maken van een spijkerbroek kost. Kijk, ik ga ze niet opdragen dat ze alles tweedehands moeten kopen, daar ben ik niet van. Maar ze bedenken dan zelf wel dat die ene spijkerbroek dan nog best iets langer mee kan.”

Nadenken

Kootstra wil haar leerlingen niet dwingen. „Ik ben niet zo van het wijzende vingertje. Ik hoop dat ze vooral zelf nadenken. Dat ze leren om out of the box te denken. Daar is de beleeftuin ook zo goed voor. Ze leren er ook samen te werken.” Duurzaamheid moet geen strijd worden. „Het moet geen competitie zijn.” Dus ouders hoeven niet bang te zijn dat hun kinderen ze thuis de maat nemen over de vele vliegreizen? „Oh nee, dat is helemaal niet de bedoeling.”